

Deklarácia Žien v hudbe, Rím, september 2000

V roku 1996 na konci prvého medzinárodného sympózia “Donne in Musica: Gli Incontri al Borgo” vo Fiuggi hudobníčky z 26 zemí (skladateľky, interpretky, dirigentky, muzikologičky, organizátorky) podpísali dokument známy pod názvom “Declaration of Fiuggi 1996”. Toto prehlásenie celosvetovo nasmerované k ženám v hudobných organizáciách a na akadémiách deklaruje to, čo hudobníčky považujú za hlavné ciele. V roku 1999 bolo revidované a v septembri 2000 jednohlasne prijaté Medzinárodným čestným výborom pri nadácii v Ríme v nasledovnom znení: Každá krajina je vyzvaná, aby na svojom území povzbudzovala zakladanie organizácií pre dokumentáciu a informácie týkajúce sa žien pôsobiacich v oblasti hudby. Organizácie by mali byť schopné vymieňať si informácie o ženách v hudobnej oblasti s inými organizáciami; mali by zhromažďovať informácie súvisiace s inštitucionálnymi a hudobnými štruktúrami zodpovednými za tvorbu, propagáciu a dramaturgiu hudobných programov: festivalov súčasnej a starej hudby, ktoré sú venované skladateľkám a interpretkám, možnostiam finančného podporovania a štipendií. Hudobníčky by mali byť nabádané, aby hrali väčšiu úlohu v hudobne propagačných aktivitách, slúžiacich o. i. k získavaniu objednávok tak, aby narastalo percento ich diel v rámci súčasného orchestrálneho a hudobného uvádzania vo všeobecnosti. Vo väčšej miere by sa mali podieľať na organizácii hudobného života vo svojich zemiach a podporovať spoluprácu medzi skladateľmi a interpretmi. Zúčastnené organizácie za „Ženy v hudbe“ by mali byť prepojené prostredníctvom internetu.

Legislatíva vo väčšine zemí poskytuje rovnocenné príležitosti a práva pre ženy a teoreticky by im mala umožniť prístup do všetkých záujmových oblastí. V praxi to však takto často nebýva.

Organizácia za „Ženy v hudbe“ by mala dohliadať, či je sociálna realita v ich krajinách v súlade s existujúcou legislatívou. Vo väčšine zemí sú ženy na inštitucionálnej úrovni reprezentované nedostatočne.

Musíme aktívne podporovať ich podiel na objednávkach, účasť v porotách a na všetkých miestach, kde môže byť ich talent a potenciál využitý. Ženy – političky – by si mali uvedomiť rozdiel medzi legislatívou a praxou a mali by sa zastávať skladateľiek a interpretiek v oblasti finančnej podpory.

Informáciu o ženách v hudbe treba šíriť medzi hudobnými pedagógmi. Prínos hudobníčok by sa mal vo všetkých kultúrach stať súčasťou hudby v školách, na konzervatóriách a na akadémiách. Rodičia musia rozvíjať hudobný talent svojich detí, tak dcér, ako aj synov, a ctiť kultúrne dedičstvo a tradície.

Hudobníčky sú povzbudzované, aby čítali, vzali si k srdcu a využívali UNESCO dokumenty, ktoré sú známe ako Práva umelcov, a Záverečný dokument z Medzivládnej svetovej konferencie na tému Kultúrna politika pre rozvoj, ktorý bol vydaný v Stockholme v roku 1998.

Dosiahnuté úspechy žien v kultúre a rozvoji by mali získať uznanie, aby bola zaistená účasť žien pri formulovaní a zavedení kultúrnych politík na všetkých úrovniach a aby sa zaistil ich prístup na pozície, v ktorých môžu rozhodovať v rámci kultúrneho sveta. Je dôležité zachovať, propagovať, udržiavať a ochraňovať umelecké práva umelkýň a tvorkýň v rámci všetkých komunít. Jedine týmto spôsobom tak budeme môcť prekonať a nahradiť zastaralý monokultúrny mužský pohľad na kultúru a dedičstvo.
